

Ka terwist anna feigil' teal
Ja kauta feik håddä.
Meid hoia fatko, nälja eest,
Ja sada wilja mulla seest,
Et rahwas rõömsast tännafs.

Lass' meie kallist Keisrit meil',
Suur Jummal! kauaks jáda,
Kes teinud head ja tahhab weel
Keik korra peale seäda.
Nüüd millionid laulawad,
Et orjapõlwest peäsnud nad,
Suur tänno, au ja fitust.

Lass' meie rigi üllemad
So jure palves töötta
Ja nendega keik allamad
So tiwa alla wöötta.
Keig' rahval wagga süddant lo,
Riid, tülli, furjus kaddugo —
Auuks sulle; önneks meile.

Sa hoiad findlast' omma wiit,
Mis algmisest on olnud:

Üks tusleb, teine lähhåb siit,
Kui temma tund on tulnud;
Üks wahhetus on allati,
Keik same fokko wimati
So pühha pasle ette.

Sest tunnist ja sest páwast siis,
Meid lasse waggaks jáda;
So issalikko armo wiis
Keik wötko nenda seäda,
Et vettus, margus, furri feel
Ja kawwalusse tigge-meel
Jääks keikis paikus mahha.

Kell' ford on selle aasta sees
Siit ilmast árrajóuda,
Ehk tulleks surm tal' tulles, wees,
Siis wöötta hinge nöuda
So rõmo riki iggawest!
Jah! sedda sowib süddamest,
Kes surrelik on ilmas.

(C. Fr.)